

дателя и Спасителя своего, всичко е на такъвж Боголюбивж душиж свято и неоцѣнимо и за благочестиво почитаніе достойно: кой то истинно обыча и почита Бащѣ тѣж, не е възможно да не обыча и да не почита и добры тѣ Му сынове. Святыи тѣ сж по благодать сынове Божіи: братія и Друзи Христови. [Мат. гл. 28. ст. 10. -- Іоан. гл. 15. ст. 14, 15].

Слѣдователно длѣжностъ имаме, за любовь Христовж да обычае и почитаме Неговы тѣ любимици. А като почитаме души тѣ имъ, неспрѣмѣнно длѣжни сме да почитаме и телеса та имъ, защо то сж и тѣ освятены храмове на Святаго Духа, какво то що видѣхме. [1. Корин. гл. 6. ст. 19].

Само на еретици тѣ е свойственно да хулятъ, такыва честны и святы храмове на Духа святаго и да тѣпчатъ тыя дражайши бисеры. И ны православны тѣ сынове на непорочнѣ тѣж Христовж черковж, като си затуляме ушитѣ отъ тѣхны тѣ хулы, съсъ благочестивж любовь почитаме святы тѣ Божіи друзы и тѣхны тѣ прославлены отъ Бога мощи, и сладостно въспѣваме Боговъщанны тѣ словеса на святаго пророка Давида: *Хвалите Бога во святыхъ его; и Дивенъ Богъ во святыхъ своихъ; и: мѣ же зѣло честни быша друзи твои Боже; И честна прѣдъ Господемъ смерть преподобныхъ его.* И молимъ ся Всемилостивому Богу нашему да ны сподоби да бждемъ при Неговы тѣ святы угодници участници на Божественнѣ тѣж Неговж славж и вѣчно блаженство! аминъ. —